

Hildu tunguna mitt í munninum

5-mannafor gentur: Startdómarin kendi seg noyddan at sleppa fasta startinum fyrri at fáa tær seytjan gentumanningarnar avstað, og triggjar ferðir var gula kortið á lofti

Seytjan bátar er hægsta talið, sum sambært ásetingarnar hjá Róðrarsambandinum kunnu taka lut í einum og sama róðri. Á norðoyastevnu var neyðugt við tveimum innleiðandi umförum í kappingini millum gentubátarnar, tí 19 bátar tóku lut, men í Hósvík var luttakatalið seytjan, og so bar til at kappast í einum róðri.

At fáa alt at ganga upp, tá seytjan gentubátar kappast, er ikki sum at siga tað. Eitt er at fáa startin frá hondini, og eitt annað er at fáa bátarnar at halda seg til tað róðrarokið, sum er lútað til hvønn bátin.

Marran hjá fyrireikarunum er, at tað skal verða neyðugt við umröðrunum, sum hava við sær, at samlaða róðrartíðin verður longd, men tað slápt undan hesum í Hósvík.

Startdómararnir gjørdur av at sleppa fasta startinum og at starta bátarnar so at siga upp á gamla mátan. Hetta varð ikki gjørt, tí trupulleikar vóru við fasta startinum, men heldur tí tað vísti seg at vera meiri enn trupult at fáa gentubátarnar so at siga

at hanga í tjóðrunum og samstundis halda bátinum upp á pláss í geiranum, meðan tær bíðaðu eftir at alt var greitt til startskotið.

Triggjar bátar fingur gult kort undir róðrunum. Teir vóru Ternan, Erla Kongsdóttir og Blikur, og í øllum forunum vórðu kortini givin, tí bátarnir høvdu hug at rógva út av geiranum, sum teir skuldu halda seg til.

Havfrúgvín fekk kapping

Setningurin hjá vestmannagentum var at endurtaka sigurin frá norðoyastevnu-róðrunum, soleiðis sum dreingirnir úr Vestmanna høvdu gjørt stutt frammanundan, og tað eydnaðist.

Havfrúgvín var millum fremstu bátarnar beinanvegin. Á pappírnum tykist sigurin vera sannførandi, tí tað vóru meiri enn fimm sekund aftur til næstu bátarnar, og á málinum var Havfrúgvín leys av teimum báðum næstu bátunum, men tað var ikki fyrr enn í síðstu tøkunum, at sigurin kom til holdar. Síðstu eitt hudnrað metramar eydnaðist tað teimum umborð á Hav-

Genturnar úr Vestmanna hava nú tvær ferðir víst, at tað eisini er dugur í kvinnuligu róðarunum í bygdini. Tær hava vunnið báðar róðrarnar, sum hava verið og liggja tí klárt á odda í kappingini

(Mynd: Jens Kr. Vang)

frúnni at vinna tvær bátslongdir innafur, eftir at tær næstan helmingin av róðarteininum høvdu havt ilt við at verja oddaplássið.

Ørnin úr Sandavági vann FM bæði í fjør og í fyrraárið. Á norðoyastevnu eydnaðist tað einki serligt hjá teimum, men í Hósvík boð-

aði avrikið hjá vágagentum frá, at tær ætla sær at vera við millum tær fremstu. Á hálvum málinum høvdu tær hug at bjóða vestmannagentum av, og eina løtu vóru tær umborð á Ørnini meiri enn eina hálvu bátslongd frammanfyri

Síðstu lötuna gekk orkan

undan, og so eydnaðist tað Havfrúnni at fara frá Ørnini, sum í síðstu tøkunum eisini noyddist at dvína fyrri Kollin, ið á sjálvum málinum fekk stavnin framum. Men kanska ber avrikið hjá vágagentum boð um, at á Tvøroyri og í Fuglafirði og ikki minst, tá vestanstevnan

verður í Sandavági leygardagin 10. juli, ætla tær umborð á Ørnini at gera seg galdandi. Um tað fer at eydnast at vinna, verða eisini kollfjardargentur og vestmannagentur við til at avgera.

jh

Drekin varð sendur úr kappingini

5-mannafor dreingir: Vestmannadreingir vóru aftur bestir, meðan havnadreingir gjørdust søguligir á tann hátt, at teir – sum teir fyrstu nakrantíð – fingur reyða kortið

Havfrúgvín er nýggj, og vestmannadreingir eru óførir at rógva. Hetta eru veruleikar, sum hava havt við sær, at eingin hevur staðið Havfrúnni kurl, hvørki á norðoyastevnu ella á Sundalagsstevnu.

Báran, Kollur og Drekin royndu at fylgja við fyrstu lötuna, men tað var so skjótt, at tað gjørdist greitt, at kappingin millum hesar bátarnar fór at standa um, hvør skuldi eiga næstfremsta plássið og harvið fimm stig. Oddasessin og harvið tey sjei stignini var lítill kapping um, tí Havfrúgvín róði væl, og tá teir nærkaðust málinum, høvdu vestmannadreingir avlopskrefftir, soleiðis at teir runnu frá hinum og vóru meiri enn tvær bátslongdir fremstir, tá teir komu á mál.

Kollfjardadreingir endurtóku annað plássið frá norðoyastevnuróðrunum, og tað var í harðari kapping við Bárna. Báturin hjá róðrarfelagnum í Hvalvík-Streymnesi kom á mál bara ein lítill skut aftanfyri Koll, og so var ein lítill bátslongd aftur til Royndina Fríðu, Blik og Tjaldrið, sum komu

Kappróður í Vestmanna eiga eina góða framtíð í hondunum á hesum knassunum, sum manna Havfrúna. Higartil hevur eingin skala teir, og um vikuskifti vóru teir fimm sekund frammanfyri kollfjardringar, sum gjørdust nummar tvey

(Mynd: Jens Kr. Vang)

á mál í einum stórum klumpi.

Burturdómur

Sammett við so nógv onnur ár, so hevur tað higartil í ár ikki vignast serliga væl hjá Havnar Róðrarfelag, og

leygardagin skrivaði ein av manningunum hjá felagnum seg inn í róðrarsøguna upp á ein máta, sum hvørki manningin sjálf ella sigursvanda felagið brýggjar seg um.

Á aðalfundinum hjá RSF

í fjør varð reglugerð fyrri ávaringar- og burturvísingarskipan samtykt. Tað er upp til høvuðsdómaran at gera av, nær hann heldur tað vera neyðugt at geva kortini, sum verða víst við at gult og reytt flagg verður

vundið á stong, og leygardagin kendu teir umborð á Drekanum sviðan av hesum.

Dreingirnir á Drekanum vóru við í kappingini um næstfremsta plássið, tá teir komu á mál, men tá vóru teir longu greiðir yvir, at teirra úrslit fór ikki at telja við.

– Trupulleikin var, at báturin helt seg ikki til tað økið, sum hann átti at rógva í. Eg gjørdi fleiri ferðir vart við, at báturin gekk ov nógv í bakborð ella »úteftir«, sum var orðið, ið eg nýtti í øllum róðrunum, men Drekin fór fleiri ferðir av leið, og so fingur teir fyrst gula kortið, og tá tað eftir aðrar ávaringar ikki hjálpti, vóru vit út frá reglunum, ið vórðu samtyktar á aðalfundinum, noyddir at geva teimum reyða kortið, sigur Ambjørn Madsen, sum var høvuðsdómari í Hósvík.

Munurin frá Havfrúnni og aftur til Koll, sum var næstur á mál, var næstan seks sekund, og tað er nógv í kappingini millum dreingjabátarnar, men tað er ikki tørført at ímynda sær, at um Drekin ikki hevði

havt so stórar trupulleikar av at stýra beint, so høvdu teir havt møguleika fyrri at geva vestmannadreingjum stórri kapping, enn teir umborð á Havfrúnni fingur frá nøkrum øðrum.

At Drekin fekk reytt kort í Hósvík vil kortini ikki siga, at hann ikki sleppur at taka lut í næstu kapping, sum verður á Tvøroyri komandi leygardag. Avleiðingina kendu teir beinanvegin, nevniliga at teir einki stig fingur burturúr at koma á mál millum teir næstfremstu.

Manningin umborð á Drekanum hevur ikki serliga nógv royndir, og tað er einki at ivast í, at teir fara at gera sær serligan ómak at stýra beint, tá teir fara á jóansøku.

Vit frætta annars, at nógv ar av manningunum kendu tað tørført at stýra á sundalagsstevnunum, ikki tí at róðrarókið ikki var væl merkt, men heldur tí at skapi av landinum »snýtti«, sum teir taka til, og hetta hevði við sær, at bátarnir høvdu lyndi til at draga út frá streymoyarlandinum.

jh